

ประสิทธิภาพการจัดเก็บภาษีการรับมรดก: กรณีศึกษาสำนักงานสรรพากรพื้นที่กรุงเทพมหานคร

The Efficiency of Inheritance Tax Collection: A Case Study of Bangkok Area Revenue Office

วันวสา วิโรจนารมย์ / Wanwasa Wirojanarome

คณะเศรษฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยแม่โจ้ / Faculty of Economics, Maejo University, Thailand

E-mail: wanwasa@gmail.com

พิมพิมล แก้วมณี / Pimpimon Kaewmanee

คณะเศรษฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยแม่โจ้ / Faculty of Economics, Maejo University, Thailand

E-mail: pimkaewmanee@gmail.com

กัณฑ์พร ช่างขีด / Kantaporn Chuangchid

คณะเศรษฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยแม่โจ้ / Faculty of Economics, Maejo University, Thailand

E-mail: kantaporn@mju.ac.th

ศิวัฒน์ กุศล / Siwarat Kuson

คณะเศรษฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยแม่โจ้ / Faculty of Economics, Maejo University, Thailand

E-mail: siwarat@mju.ac.th

ประวัติบทความ

ได้รับบทความ 17 เมษายน 2562 แก้ไข 10 พฤษภาคม 2562 ตอรับ 11 พฤษภาคม 2562

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อวิเคราะห์ประสิทธิภาพการจัดเก็บภาษีการรับมรดก โดยใช้ข้อมูลทุติยภูมิแบบภาคตัดขวาง จากสำนักงานสรรพากรพื้นที่กรุงเทพมหานคร จำนวน 10 แห่ง ที่มีการจัดเก็บภาษีการรับมรดก ในปีงบประมาณ 2561 โดยใช้วิธีโอบล้อมข้อมูล (DEA) เพื่อวัดประสิทธิภาพการจัดเก็บภาษีการรับมรดก ตัวแปรปัจจัยนำเข้า ได้แก่ จำนวนผู้บริหาร จำนวนสำนักงานสรรพากรพื้นที่สาขา ขนาดพื้นที่รับผิดชอบ จำนวนครัวเรือน ความหนาแน่นของประชากร และรายได้เฉลี่ยต่อเดือนของครัวเรือน ตัวแปรผลผลิต ได้แก่ ผลการจัดเก็บภาษีการรับมรดก ผลการวิเคราะห์ พบว่า การจัดเก็บภาษีการรับมรดกของสำนักงานสรรพากรพื้นที่กรุงเทพมหานคร มีประสิทธิภาพด้านเทคนิคและประสิทธิภาพด้านขนาดอยู่ในระดับสูง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.843 และ 0.783 โดยสำนักงานสรรพากรพื้นที่ที่มีประสิทธิภาพด้านเทคนิคอยู่ในระดับสูงมาก มี 7 แห่ง แต่มี 1 แห่ง ที่มีประสิทธิภาพอยู่ในระดับต่ำมาก สำหรับประสิทธิภาพด้านขนาด พบว่า มี 6 แห่ง ที่มีประสิทธิภาพอยู่ในระดับสูงมาก แต่มีจำนวน 1 แห่ง ที่มีประสิทธิภาพอยู่ในระดับต่ำมาก ส่วนแนวทางในการเพิ่มประสิทธิภาพการจัดเก็บภาษีการรับมรดก พบว่า มี 6 แห่ง ควรต้องปรับปรุงการบริหารการจัดเก็บภาษีการรับมรดกโดยการเพิ่มผลผลิตต่อขนาด (irs)

คำสำคัญ: ประสิทธิภาพด้านเทคนิค, ประสิทธิภาพด้านขนาด, วิธีโอบล้อมข้อมูล, ภาษีการรับมรดก

Abstract

The purpose of this research is to investigate inheritance tax collection efficiency. The data use cross-sectional secondary data there are 10 Bangkok Area Revenue Office that collected inheritance tax in fiscal year 2018. Using Data Envelopment Analysis (DEA) to measure inheritance tax collection efficiency. The inputs are executive, Area Revenue Branch Office, area of responsibility, household, population density and average income, and the output is inheritance tax revenue. The result found that the technical and scale efficiency of inheritance tax collection of Bangkok Area Revenue Office are at high level, the average are 0.843 and 0.783. There are 7 Bangkok Area Revenue Office have very high technical effective level, but there is 1 Bangkok Area Revenue Office has very low effective level and there are 6 Bangkok Area Revenue Office have very high scale effective level, but there is 1 Bangkok Area Revenue Office has very low effective level. The suggestion to improve inheritance tax collection efficiency found that there are 6 Bangkok Area Revenue Office should improve inheritance tax collection administration by using Increasing returns to scale (irs).

Keywords: Technical Efficiency, Scale Efficiency, Data Envelopment Analysis, Inheritance Tax

บทนำ

ภาษีมรดก มีการจัดเก็บในหลายประเทศทั่วโลก ข้อมูลจาก Worldwide estate and inheritance tax guide ได้สำรวจประเทศในภูมิภาคอเมริกา เอเชีย-แปซิฟิก ยุโรป ตะวันออกกลาง อินเดีย และแอฟริกา จำนวน 39 ประเทศ พบว่า มี 22 ประเทศ ที่มีการเก็บภาษีมรดกอยู่ในปัจจุบัน (Ernst & Young, 2018) ภาษีมรดกที่มีการจัดเก็บ ประกอบไปด้วย ภาษีกองมรดก (Estate tax) ที่เรียกเก็บจากกองมรดก และภาษีการรับมรดก (Inheritance tax) ที่เรียกเก็บจากทายาท ประเทศไทย ได้บังคับใช้ภาษีการรับมรดก (Inheritance tax) ตามพระราชบัญญัติภาษีการรับมรดก พ.ศ.2558 ตั้งแต่วันที่ 1 กุมภาพันธ์ 2559 เป็นต้นมา หน่วยงานที่มีหน้าที่จัดเก็บ ได้แก่ กรมสรรพากร

ผลการจัดเก็บภาษีการรับมรดก ปีงบประมาณ 2559-2561 พบว่า จัดเก็บได้น้อยมากเมื่อเทียบกับภาษีที่กรมสรรพากร จัดเก็บได้ทั้งหมด โดยในปีงบประมาณ 2559 ไม่มีภาษีการรับมรดกที่จัดเก็บได้ ส่วนในปีงบประมาณ 2560 จัดเก็บได้จำนวน 65.075 ล้านบาท หรือคิดเป็นร้อยละ 0.004 ของภาษีที่จัดเก็บได้ทั้งหมด และในปีงบประมาณ 2561 จัดเก็บได้จำนวน 219.195 ล้านบาท หรือคิดเป็นร้อยละ 0.011 ของภาษีที่จัดเก็บได้ทั้งหมด ดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 ผลการจัดเก็บภาษี ของกรมสรรพากร ปีงบประมาณ 2559-2561

ปีงบประมาณ	ผลการจัดเก็บภาษีของกรมสรรพากร				
	ภาษีประเภทอื่น		ภาษีการรับมรดก		รวมทุกประเภทภาษี
	จำนวน (ล้านบาท)	ร้อยละ	จำนวน (ล้านบาท)	ร้อยละ	
2559	1,757,984.470	100	-	-	1,757,984.470
2560	1,792,444.396	99.996	65.075	0.004	1,792,509.471
2561	1,915,237.124	99.989	219.195	0.011	1,915,456.319

ที่มา: สำนักงานเศรษฐกิจการคลัง (2561)

หน่วยงานในระดับปฏิบัติของกรมสรรพากร แบ่งโครงสร้างออกเป็น สำนักงานสรรพากรภาค (สภ.) จำนวน 12 แห่ง สำนักงานสรรพากรพื้นที่ (สท.) จำนวน 119 แห่ง และสำนักงานสรรพากรพื้นที่สาขา (สส.) จำนวน 850 แห่ง โดย สท. มีหน้าที่และความรับผิดชอบในการบริหารงานจัดเก็บภาษีอากรให้เป็นไปตามนโยบาย แผนงาน เป้าหมายของ กรมสรรพากร (กรมสรรพากร, 2561)

ในปีงบประมาณ 2560 สท. ที่มีผลการจัดเก็บภาษีการรับมรดก มีจำนวน 6 แห่ง คิดเป็นร้อยละ 5.04 ของ สท.ทั้งหมด โดยแบ่งเป็น สท.ในเขตกรุงเทพมหานคร จำนวน 4 แห่ง และนอกเขตกรุงเทพมหานคร จำนวน 2 แห่ง สำหรับในปีงบประมาณ 2561 สท. ที่มีผลการจัดเก็บภาษีการรับมรดก มีจำนวน 13 แห่ง คิดเป็นร้อยละ 10.92 ของ สท.ทั้งหมด โดยแบ่งเป็น สท. ในเขตกรุงเทพมหานคร จำนวน 10 แห่ง และนอกเขตกรุงเทพมหานคร จำนวน 3 แห่ง ดังตารางที่ 2

ตารางที่ 2 จำนวน และร้อยละ ของ สท. ที่มีผลการจัดเก็บภาษีการรับมรดก ปีงบประมาณ 2560-2561

ปีงบประมาณ	หน่วยงานที่มีการจัดเก็บภาษีการรับมรดก			
	ในเขต กรุงเทพฯ	นอกเขต กรุงเทพฯ	รวม	
	(แห่ง)	(แห่ง)	จำนวน (แห่ง)	ร้อยละของ สท. ทั้งหมด
2560	4	2	6	5.04
2561	10	3	13	10.92

ที่มา: ปรับปรุงจาก กองวิชาการแผนภาษี, 2561

การนำเอาภาษีการรับมรดกมาใช้ในประเทศไทย ทำให้เกิดประเด็นคำถามว่า ในทางปฏิบัตินั้นการจัดเก็บภาษีการรับมรดกจะสามารถจัดเก็บได้อย่างมีประสิทธิภาพหรือไม่ ซึ่งการบริหารการจัดเก็บภาษีการรับมรดกนั้น นอกจากจะมีเป้าหมายในการจัดเก็บเพื่อให้ได้เม็ดเงินอย่างเต็มเม็ดเต็มหน่วย รวมถึงการป้องกันการหลบเลี่ยงและหลีกเลี่ยงภาษีแล้ว ยังมีเป้าหมายในการบริหารจัดการเก็บมีประสิทธิภาพ

ดังนั้น จึงทำให้ผู้วิจัยสนใจวิเคราะห์หาข้อเท็จจริงว่าเมื่อมีการนำภาษีการรับมรดกมาใช้ในประเทศไทยแล้วจะมีประสิทธิภาพหรือไม่ โดยพิจารณา สท.กทม.เป็นกรณีศึกษา เนื่องจากเป็นหน่วยงานส่วนใหญ่ที่มีผลการจัดเก็บภาษีการรับมรดก ทั้งนี้ เพื่อเป็นแนวทางให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องใช้ในการบริหารจัดการเก็บภาษีการรับมรดกให้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและบรรลุเป้าหมายในการจัดเก็บภาษี

วัตถุประสงค์

เพื่อวิเคราะห์ประสิทธิภาพการจัดเก็บภาษีการรับมรดกของสำนักงานสรรพากรพื้นที่กรุงเทพมหานคร กรมสรรพากร

การทบทวนวรรณกรรม

ประสิทธิภาพการผลิตในทางเศรษฐศาสตร์

การวัดประสิทธิภาพการผลิต เริ่มต้นจากแนวคิดของ Farrell (1957) ซึ่งนิยมนำมาใช้อย่างแพร่หลาย โดยได้แบ่งประสิทธิภาพการผลิตของหน่วยผลิตออกเป็น 1) ประสิทธิภาพการผลิตเชิงเทคนิค (Technical efficiency: TE) หมายถึง ประสิทธิภาพจากการเลือกใช้เทคโนโลยีการผลิตที่เหมาะสม ทำให้หน่วยผลิตผลิตสินค้าและ/หรือบริการได้มากที่สุดภายใต้ปริมาณปัจจัยการผลิตที่กำหนด (Output-oriented) หรือใช้ปัจจัยการผลิตน้อยที่สุดภายใต้เป้าหมายจำนวนสินค้าและ/หรือบริการที่เป็นได้ (Input-oriented) 2) ประสิทธิภาพการผลิตเชิงการจัดสรร (Allocative efficiency: AE) หมายถึง ประสิทธิภาพจากการเลือกใช้ปัจจัยการผลิตในสัดส่วนที่เหมาะสม โดยใช้ต้นทุนที่ต่ำที่สุด และ 3) ประสิทธิภาพการผลิตโดยรวม (Overall efficiency) หมายถึง การรวมประสิทธิภาพเชิงเทคนิคและประสิทธิภาพการผลิตเชิงการจัดสรรเข้าด้วยกัน หรือประสิทธิภาพการผลิตรวมเชิงเศรษฐศาสตร์ (Total economic efficiency: EE)

การวัดประสิทธิภาพการผลิตด้วยวิธีโอบล้อมข้อมูล (Data envelopment analysis: DEA)

การวัดประสิทธิภาพทางเทคนิค มีข้อสมมติในการกำหนดผลตอบแทน 2 แบบ คือ 1) อัตราผลตอบแทนคงที่ (Constant return to scale: CRS) ใช้วัดกรณีที่เมื่อมีผลตอบแทนต่อขนาดคงที่หรือเมื่อหน่วยผลิตทุกหน่วยมีการดำเนินการผลิต ณ ระดับที่เหมาะสม และ 2) อัตราผลตอบแทนแปรผัน (Variable return to scale: VRS) ใช้วัดกรณีที่มีการแข่งขันไม่สมบูรณ์จึงทำให้หน่วยธุรกิจหนึ่งไม่ได้ดำเนินการผลิตอยู่ในระดับที่เหมาะสม

ผลการวิเคราะห์ด้วยวิธีโอบล้อมข้อมูล สามารถสรุปแนวทางการเพิ่มประสิทธิภาพของหน่วยผลิต คือ 1) ผลตอบแทนคงที่ (Constant returns to scale: crs) ขนาดของหน่วยผลิตนั้นเหมาะสมดีแล้ว หรือเป็นหน่วยงานที่อยู่บนแนวหน้า 2) ผลตอบแทนต่อขนาดเพิ่มขึ้น (Increasing returns to scale: irs) ขนาดของหน่วยผลิตมีขนาดเล็กเกินไปเมื่อเทียบกับหน่วยผลิตที่อยู่บนแนวหน้า ดังนั้นหน่วยผลิตสามารถเพิ่มหรือขยายกิจการได้ โดยอัตราผลตอบแทนหลังขยายหน่วยผลิตยังมีอัตราที่เพิ่มขึ้น และ 3) ผลตอบแทนต่อขนาดลดลง (Decrease returns to scale: drs) ขนาดของหน่วยผลิตมีขนาดใหญ่เกินไปเมื่อเทียบกับหน่วยผลิตที่อยู่บนแนวหน้า ดังนั้นหน่วยผลิตไม่ควรขยายกิจการเพราะจะทำให้อัตราผลตอบแทนหลังการขยายหน่วยผลิตมีค่าลดลง (วิชิต หล่อจ๊ะระชุนห์กุล, จิราวัลย์ จิตรถเวช และ วิณา ฉายศิลป์ประรุ่งเรือง, 2551)

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

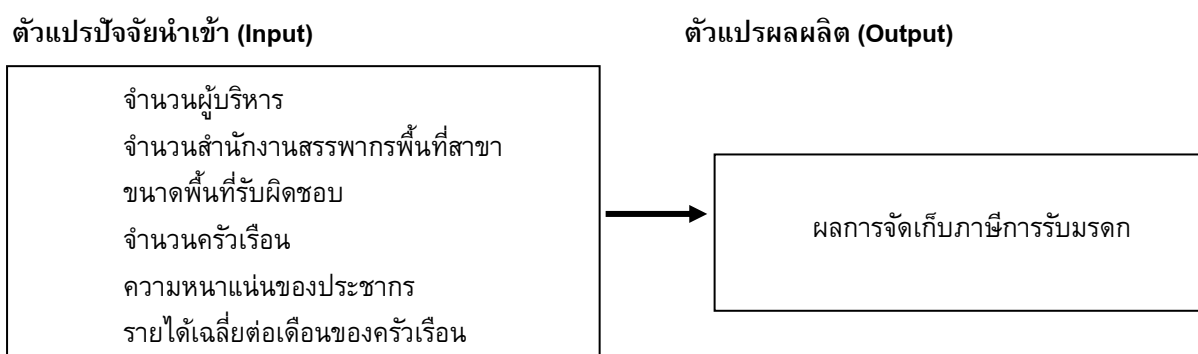
งานวิจัยเกี่ยวกับประสิทธิภาพ พบว่า มีการศึกษาการวัดประสิทธิภาพของหน่วยงานต่างๆ โดยใช้การวิจัยแบบผสมทั้งเชิงปริมาณและคุณภาพเพื่อวิเคราะห์ปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพ ซึ่งตัวแปรที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพในทิศทางเดียวกัน ได้แก่ การบริหารจัดการ การจัดการความรู้ ภาวะผู้นำ การบริหารความเสี่ยง ความรับผิดชอบ ความโปร่งใส และระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ (สุนีย์ ยังสว่าง, 2556) รวมทั้งศึกษาโดยใช้วิธีโอบล้อมข้อมูล (DEA) โดยมี ปัจจัยนำเข้า คือ ค่าใช้จ่ายในการดำเนินงาน ค่าใช้จ่ายอื่นๆ ค่าจ้าง ค่าบำเหน็จ และจำนวนสำนักงาน ส่วนผลผลิต ได้แก่ เปี้ยประกันภัย รายได้จากการลงทุน ผลการศึกษาพบว่ายังมีหน่วยผลิตที่ไม่มีประสิทธิภาพเมื่อเทียบกับหน่วยผลิตที่ดีที่สุด โดยมีขนาดเล็กเกินไปเมื่อเทียบกับหน่วยผลิตที่ดีที่สุดจึงควรเพิ่มผลผลิตต่อขนาด (irs) (อรรถพล สืบพงศกร, 2554) รวมทั้งใช้ ปัจจัยนำเข้า ได้แก่ ผู้บริหาร พนักงาน และสาขา ส่วนผลผลิต ได้แก่ จำนวนกรมธรรม์ ผลการศึกษาพบว่า มีทั้งหน่วยผลิตที่มีประสิทธิภาพ โดยมีผลผลิตต่อขนาดคงที่ (crs) และหน่วยผลิตที่ไม่มีประสิทธิภาพซึ่งมีทั้งหน่วยผลิตที่มีขนาดเล็กเกินไปควรปรับปรุงให้มีผลผลิตต่อขนาดเพิ่มขึ้น (irs) และหน่วยผลิตที่มีขนาดใหญ่เกินไปควรลดผลผลิตต่อขนาด (drs) (วิชิต หล่อจ๊ะระชุนห์กุล, จิราวัลย์ จิตรถเวช และ วิณา ฉายศิลป์ประรุ่งเรือง, 2551) และศึกษาโดยใช้ ปัจจัยนำเข้า ได้แก่ ค่าใช้จ่ายต่างๆ และค่าธรรมเนียมและบริการ ส่วนผลผลิต ได้แก่ รายได้ ผลการศึกษาพบว่า ยังมีหน่วยผลิตที่ยังไม่มีประสิทธิภาพอยู่จึงควรปรับปรุงเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการดำเนินงาน (พนิดา พรหมสาขา ณ สกลนคร และณรงค์นิตย์ จันทรจิรัส, 2555) และศึกษาโดยใช้ ปัจจัยนำเข้า ได้แก่ จำนวนสมาชิก และค่าใช้จ่ายในการดำเนินงาน ส่วนผลผลิต ได้แก่ ปริมาณรับซื้อผลผลิต และรายได้ ผลการศึกษาพบว่า ยังมีหน่วยผลิตที่ไม่มีประสิทธิภาพซึ่งต้องปรับปรุงเพื่อก้าวไปสู่ความมีประสิทธิภาพ (สวรินทร์ ประดิษฐ์อุกฤษฎ์, นกิสพร มีมงคล และ รัชชนา สินธวาลัย, 2555) และการศึกษาที่ใช้ ปัจจัยนำเข้า ได้แก่ เงินลงทุน พื้นที่อาคาร พื้นที่โรงงาน และจำนวนแรงงาน ส่วนผลผลิต ได้แก่ ปริมาณผลผลิต และกำลังการผลิต ผลการศึกษาพบว่า ยังมีหน่วยผลิตที่ไม่มีประสิทธิภาพซึ่งมีทั้งหน่วยผลิตที่ควรปรับปรุงให้มีผลผลิตต่อขนาดเพิ่มขึ้น (irs) และลดผลผลิตต่อขนาด (drs) (วลัยลักษณ์ อัครธีรวงศ์ และ กนกกรรณ์ ลิ้โรจนาประภา, 2559)

งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการวัดประสิทธิภาพการจัดเก็บภาษี พบว่า มีการศึกษาประสิทธิภาพการจัดเก็บภาษีของสรรพากร และหน่วยงานส่วนท้องถิ่น โดยใช้วิธีโอบล้อมข้อมูล (DEA) โดยปัจจัยนำเข้า ได้แก่ งบประมาณ งบดำเนินงาน งบลงทุน ส่วนผลผลิตได้แก่ ผลการจัดเก็บภาษี ผลการศึกษาพบว่า ยังมีหน่วยจัดเก็บที่ไม่มีประสิทธิภาพจึงควรปรับปรุงการบริหารการจัดเก็บภาษีเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพ (อัจฉราภรณ์ สอนพรม และ จินตนา สมสวัสดิ์, 2559) นอกจากนี้ ปัจจัยนำเข้า ได้แก่ ขนาดพื้นที่ จำนวนครัวเรือน จำนวนประชากร จำนวนเจ้าหน้าที่ และความหนาแน่นของ

ประชากร ส่วนปัจจัยผลผลิตได้แก่ ผลการจัดเก็บภาษี และรายได้ที่ไม่ใช่ภาษี ผลการศึกษาพบว่า มีทั้งหน่วยจัดเก็บที่มีประสิทธิภาพ โดยมีผลผลิตต่อขนาดคงที่ (crs) และหน่วยจัดเก็บที่ไม่มีประสิทธิภาพมีทั้งที่ควรปรับปรุงให้มีผลผลิตต่อขนาดเพิ่มขึ้น (irs) และลดผลผลิตต่อขนาด (drs) (อรนุช ภูมิศิริวิริยะ, นราภรณ์ สุขอยู่ และ ศตินันท์ ศาสตร์สาระ, 2559)

กรอบแนวคิดการวิจัย

จากการทบทวนวรรณกรรมทั้งแนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง สามารถสรุปและสร้างกรอบแนวคิดที่ใช้ในงานวิจัยได้ดังนี้

วิธีการวิจัย

ขอบเขตการวิจัย

ผู้วิจัยทำการศึกษาประสิทธิภาพของหน่วยงานระดับสำนักงานสรรพากรพื้นที่ (สท.กทม.) เฉพาะในเขตกรุงเทพมหานคร ที่มีผลการจัดเก็บภาษีการรับมรดกในปีงบประมาณ 2561 จำนวน 10 แห่ง

ข้อมูลที่ใช้ในการวิจัย

ข้อมูลที่ใช้เป็นข้อมูลทุติยภูมิ แบบภาคตัดขวาง ทำการเก็บรวบรวมจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ กรมสรรพากร สำนักงานเศรษฐกิจการคลัง สำนักงานนโยบายและแผนพลังงาน ระบบสถิติทางทะเบียน กรมการปกครอง และสำนักงานสถิติแห่งชาติ

การวิเคราะห์ข้อมูล

ใช้วิธีการประเมินประสิทธิภาพเชิงเปรียบเทียบ (Relative efficiency) เพื่อวัดประสิทธิภาพการจัดการหรือการดำเนินงานของหน่วยจัดเก็บแต่ละหน่วยจากการเปรียบเทียบกับหน่วยจัดเก็บที่ดีที่สุด โดยใช้วิธีโอบล้อมข้อมูล (DEA) ภายใต้ข้อสมมติผลตอบแทนต่อขนาดผันแปร (VRS) หรือ แบบจำลอง BCC ซึ่งจะทำการวัดประสิทธิภาพทางเทคนิค และคำนวณหาคะแนนประสิทธิภาพขนาด (Scale efficiency) โดยใช้การวัดประสิทธิภาพด้านผลผลิต (Output-oriented measure)

การวิเคราะห์ระดับความมีประสิทธิภาพ

การวิเคราะห์คะแนนค่าประสิทธิภาพ ได้แบ่งระดับความมีประสิทธิภาพออกเป็น 5 ระดับ ดังนี้ (เยาวเรศ เชาวนพูนผล, อารี วิบูลย์พงศ์ และทรงศักดิ์ ศรีบุญจิตต์, 2547; ชนิตา วสันต์ และสุรัชย์ จันทร์จรัส, 2559; อัจฉราภรณ์ สอนพรม และจินตนา สมสวัสดิ์, 2559)

ค่าประสิทธิภาพ เท่ากับ 0.8001-1.0000 แสดงถึงประสิทธิภาพอยู่ในระดับสูงมาก

ค่าประสิทธิภาพ เท่ากับ 0.6001-0.8000 แสดงถึงประสิทธิภาพอยู่ในระดับสูง

ค่าประสิทธิภาพ เท่ากับ 0.4001-0.6000 แสดงถึงประสิทธิภาพอยู่ในระดับปานกลาง

ค่าประสิทธิภาพ เท่ากับ 0.2001-0.4000 แสดงถึงประสิทธิภาพอยู่ในระดับต่ำ

ค่าประสิทธิภาพ เท่ากับ 0.0000-0.2000 แสดงถึงประสิทธิภาพอยู่ในระดับต่ำมาก

ผลการวิจัย

ผลการวิเคราะห์ พบว่า สท.กทม.1 สท.กทม.4 สท.กทม.22 และ สท.กทม.24 มีประสิทธิภาพด้านเทคนิค และประสิทธิภาพด้านขนาดสูงมาก มีค่าคะแนน 1.000 แสดงถึงการมีเทคนิคหรือการบริหารการจัดเก็บที่ดีมาก และสามารถจัดเก็บภาษีได้มากจากสภาพแวดล้อมและโครงสร้างพื้นฐานที่มีอยู่ ส่วน สท.กทม.3 สท.กทม.12 และ สท.กทม.15 มีประสิทธิภาพด้านเทคนิคสูงมาก มีค่าคะแนน 1.000 แต่มีประสิทธิภาพด้านขนาดสูง-ต่ำมาก โดยประสิทธิภาพสูง มีค่าคะแนน 0.744 ประสิทธิภาพต่ำ มีค่าคะแนน 0.252 และประสิทธิภาพต่ำมาก มีค่าคะแนน 0.175 ตามลำดับ แสดงถึงการมีเทคนิคหรือการบริหารการจัดเก็บที่ดีมาก แต่สามารถจัดเก็บภาษีได้มาก น้อย และน้อยมาก จากสภาพแวดล้อมและโครงสร้างพื้นฐานที่มีอยู่ตามลำดับ สำหรับ สท.กทม.13 มีประสิทธิภาพด้านเทคนิคต่ำมาก มีค่าคะแนน 0.176 แต่มีประสิทธิภาพด้านขนาดสูงมาก มีค่าคะแนน 0.971 แสดงถึงการการบริหารการจัดเก็บที่ไม่ดี แต่สามารถจัดเก็บภาษีได้มากจากสภาพแวดล้อมและโครงสร้างพื้นฐานที่มีอยู่ ส่วน สท.กทม.14 มีประสิทธิภาพด้านเทคนิค และประสิทธิภาพด้านขนาดสูง มีค่าคะแนน 0.753 และ 0.716 ตามลำดับ แสดงถึงการมีเทคนิคหรือมีการบริหารจัดการจัดเก็บที่ดี และสามารถจัดเก็บภาษีได้มากจากสภาพแวดล้อมและโครงสร้างพื้นฐานที่มีอยู่ และ สท.กทม.30 มีประสิทธิภาพด้านเทคนิคปานกลาง มีค่าคะแนน 0.501 แต่มีประสิทธิภาพด้านขนาดสูงมาก มีค่าคะแนน 1.000 แสดงถึงการมีเทคนิคหรือมีการบริหารจัดการจัดเก็บปานกลาง แต่มีประสิทธิภาพในการจัดเก็บภาษีมากจากสภาพแวดล้อมและโครงสร้างพื้นฐานที่มีอยู่ โดยเฉลี่ยแล้ว สท.กทม. ทั้ง 10 แห่ง มีประสิทธิภาพด้านเทคนิคสูงมาก มีค่าคะแนน 0.843 และมีประสิทธิภาพด้านขนาดสูง มีค่าคะแนน 0.783 ดังตารางที่ 3

ตารางที่ 3 ประสิทธิภาพการจัดเก็บภาษีการรับมรดกของสำนักงานสรรพากรพื้นที่กรุงเทพมหานคร

หน่วยงาน	ประสิทธิภาพด้านเทคนิค (TE_{VRS})			ประสิทธิภาพด้านขนาด (SE)	
	ค่าประสิทธิภาพ	ค่าประสิทธิภาพ	ระดับ	ค่าประสิทธิภาพ	ระดับ
	TE_{CRS}		ประสิทธิภาพ		ประสิทธิภาพ
สท.กทม.1	1.000	1.000	สูงมาก	1.000	สูงมาก
สท.กทม.3	0.744	1.000	สูงมาก	0.744	สูง
สท.กทม.4	0.972	1.000	สูงมาก	0.972	สูงมาก
สท.กทม.12	0.252	1.000	สูงมาก	0.252	ต่ำ
สท.กทม.14	0.539	0.753	สูง	0.716	สูง
สท.กทม.15	0.175	1.000	สูงมาก	0.175	ต่ำมาก
สท.กทม.13	0.171	0.176	ต่ำมาก	0.971	สูงมาก
สท.กทม.22	1.000	1.000	สูงมาก	1.000	สูงมาก
สท.กทม.24	1.000	1.000	สูงมาก	1.000	สูงมาก
สท.กทม.30	0.501	0.501	ปานกลาง	1.000	สูงมาก
ค่าเฉลี่ย	0.635	0.843	สูงมาก	0.783	สูง

เมื่อสรุปภาพรวม พบว่า สท.กทม. ที่มีประสิทธิภาพด้านเทคนิคสูงมาก มีจำนวน 7 แห่ง คิดเป็นร้อยละ 70 มีประสิทธิภาพสูง 1 แห่ง คิดเป็นร้อยละ 10 มีประสิทธิภาพปานกลาง 1 แห่ง คิดเป็นร้อยละ 10 และมีประสิทธิภาพต่ำมาก 1 แห่ง คิดเป็นร้อยละ 10 ส่วน สท.กทม. ที่มีประสิทธิภาพด้านขนาดสูงมาก มีจำนวน 6 แห่ง คิดเป็นร้อยละ 60 มีประสิทธิภาพสูง 2 แห่ง คิดเป็นร้อยละ 20 มีประสิทธิภาพต่ำ 1 แห่ง คิดเป็นร้อยละ 10 และมีประสิทธิภาพต่ำมาก 1 แห่ง คิดเป็นร้อยละ 10 ดังตารางที่ 4

ตารางที่ 4 ระดับประสิทธิภาพการจัดเก็บภาษีการรับมรดกของสำนักงานสรรพากรพื้นที่กรุงเทพมหานคร

ระดับประสิทธิภาพ	ประสิทธิภาพด้านเทคนิค (TE _{VRS})		ประสิทธิภาพด้านขนาด (SE)	
	จำนวน (แห่ง)	ร้อยละ	จำนวน (แห่ง)	ร้อยละ
สูงมาก	7	70	6	60
สูง	1	10	2	20
ปานกลาง	1	10	-	-
ต่ำ	-	-	1	10
ต่ำมาก	1	10	1	10
รวม	10	100	10	100

เมื่อพิจารณาแนวทางการเพิ่มประสิทธิภาพ พบว่า มี สท. จำนวน 6 แห่ง ได้แก่ สท.กทม.3 สท.กทม.4 สท.กทม.12 สท.กทม.13 สท.กทม.14 และสท.กทม.15 ควรต้องปรับปรุงการบริหารการจัดเก็บภาษีการรับมรดกโดยการเพิ่มผลผลิตต่อขนาด (irs) ซึ่งหมายถึงขนาดของหน่วยผลิตมีขนาดเล็กเกินไปเมื่อเทียบกับหน่วยผลิตที่ดีที่สุด ดังนั้นหน่วยผลิตสามารถเพิ่มหรือขยายกิจการได้ โดยอัตราผลตอบแทนหลังขยายหน่วยผลิตยังมีอัตราที่เพิ่มขึ้น หรือกล่าวได้ว่า สท.กทม. ทั้ง 6 แห่ง สามารถเพิ่มผลการจัดเก็บภาษีการรับมรดกเพื่อให้ได้ขนาดผลการจัดเก็บที่เหมาะสมจากสภาพแวดล้อมและโครงสร้างพื้นฐานที่มีอยู่ ดังตารางที่ 5

ตารางที่ 5 แนวทางการเพิ่มประสิทธิภาพการจัดเก็บภาษีการรับมรดกของสำนักงานสรรพากรพื้นที่กรุงเทพมหานคร

หน่วยงาน	แนวทางการเพิ่มประสิทธิภาพ
สท.กทม.1	-
สท.กทม.3	irs
สท.กทม.4	irs
สท.กทม.12	irs
สท.กทม.13	irs
สท.กทม.14	irs
สท.กทม.15	irs
สท.กทม.22	-
สท.กทม.24	-
สท.กทม.30	-

อภิปรายผลการวิจัย

การวิเคราะห์ประสิทธิภาพการจัดเก็บภาษีการรับมรดกของ สท.กทม. โดยใช้การวิเคราะห์ประสิทธิภาพทางเทคนิคด้วยวิธีโอบล้อมข้อมูล (DEA) ภายใต้ข้อสมมติผลตอบแทนต่อขนาดผันแปร (VRS) จะคำนึงถึงอิทธิพลสภาพแวดล้อมและโครงสร้างพื้นฐานที่มีอยู่ ได้แก่ จำนวนผู้บริหาร จำนวนสำนักงานสรรพากรพื้นที่สาขา ขนาดพื้นที่รับผิดชอบ จำนวนครัวเรือน ความหนาแน่นของประชากร และรายได้เฉลี่ย ซึ่งเป็นการวิเคราะห์ประสิทธิภาพในการจัดเก็บภาษีว่ามีการบริหารการจัดเก็บที่ดีหรือไม่ และวิเคราะห์ประสิทธิภาพด้านขนาด ภายใต้สภาพแวดล้อมหรือโครงสร้างพื้นฐานในเขตพื้นที่รับผิดชอบว่ามีความเหมาะสมกับรายได้จากการจัดเก็บภาษีการรับมรดกหรือไม่

ผลการศึกษา พบว่า สท.กทม.ที่นำมาศึกษา มีค่าประสิทธิภาพด้านเทคนิคเฉลี่ยเท่ากับ 0.843 อยู่ในระดับสูงมาก ซึ่งแสดงถึงการมีเทคนิคหรือการบริหารการจัดเก็บที่ดีมาก แต่โดยรวมแล้วยังมีความไม่มีประสิทธิภาพในการจัดเก็บภาษี

การรับมรดกอยู่ ซึ่งถ้า สท.กทม. ทุกๆ แห่งที่ไม่มีประสิทธิภาพปรับปรุงประสิทธิภาพในการบริหารจัดการเก็บภาษีจะทำให้มีรายได้จากการจัดเก็บภาษีการรับมรดกเพิ่มขึ้นอีกร้อยละ 15.70 โดย สท.กทม. ที่มีประสิทธิภาพด้านเทคนิคสูงมาก (ค่าคะแนน=1.000) มีจำนวน 7 แห่ง คิดเป็นร้อยละ 70 และ สท.กทม. ที่มีประสิทธิภาพด้านเทคนิคในการจัดเก็บภาษีสูง ปานกลาง และต่ำมาก มีระดับละ 1 แห่ง แต่ละระดับคิดเป็นร้อยละ 10 แสดงให้เห็นว่ายังมีหน่วยผลิตที่ไม่มีประสิทธิภาพด้านเทคนิคเมื่อเทียบกับหน่วยผลิตที่ดีที่สุด ซึ่งสอดคล้องกับงานของ อรรถพล สืบพงศกร (2554) วิชิต หล่อจิระขุนท์กุล, จิราวัลย์ จิตรถเวช และ วิภา ฉายศิลป์รุ่งเรือง (2551) พนิดา พรหมสาขา ณ สกลนคร และณรงค์ นิติย์ จันทรจิรัส (2555) สุวรินทร์ ประดิษฐ์อุกฤษฏ์, นกิสพร มีมงคล และ รัฐชนา สินธวาลัย (2555) วลัยลักษณ์ อัคริรวงศ์ และ กนกกรรณ ลีโรจนประภา (2559) อัจฉราภรณ์ สอนพรม และ จินตนา สมสวัสดิ์ (2559) และ อรุณ ฐิติวิริยะ, นราภรณ์ สุขอยู่ และ ศศินันท์ ศาสตรสาร (2559) ที่พบว่าการศึกษาประสิทธิภาพของหน่วยผลิต ยังมีหน่วยผลิตที่ไม่มีประสิทธิภาพอยู่เมื่อเทียบกับหน่วยผลิตที่ดีที่สุด ต้องมีการปรับปรุงเทคนิคการผลิตเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการผลิต นอกจากนี้ระดับประสิทธิภาพที่แตกต่างกันของ สท.กทม. ที่ทำการศึกษาแสดงให้เห็นถึงความแตกต่างและการเหลื่อมล้ำทางเทคนิคที่ใช้ในการบริหารจัดการเก็บภาษี โดย สท.กทม.ที่มีประสิทธิภาพสูงอาจมีการนำระบบเทคโนโลยีที่นอกเหนือไปจากระบบของกรมสรรพากรมาใช้เพื่อเพิ่มศักยภาพในการจัดเก็บภาษี มีการประชาสัมพันธ์สร้างความเข้าใจและการมีจิตสำนึกในการชำระภาษี เจ้าหน้าที่ที่สามารถที่จะเรียนรู้เทคโนโลยีใหม่ๆ รวมทั้งองค์ความรู้ในการประเมินและจัดเก็บภาษีให้ถูกต้องครบถ้วน นอกจากนี้ผู้บริหารมีการวางนโยบายหรือแนวทางในการควบคุมและติดตามผู้เสียภาษีอย่างใกล้ชิด เพื่อป้องกันการหลบเลี่ยงหรือหลีกเลี่ยงภาษี ส่วน สท.กทม. ที่ไม่มีประสิทธิภาพจึงควรมีการปรับปรุงประสิทธิภาพการจัดเก็บ ซึ่งอาจนำเอาการบริหารการจัดเก็บของ สท.กทม. ที่มีประสิทธิภาพมาเป็นแนวทางและประยุกต์ใช้ให้เหมาะสมกับสภาพแวดล้อมหรือโครงสร้างพื้นฐานของหน่วยงาน

ผลการศึกษา ความมีประสิทธิภาพด้านขนาด พบว่า มี สท.กทม. จำนวน 6 แห่ง คิดเป็นร้อยละ 60 มีลักษณะผลตอบแทนต่อขนาดเพิ่มขึ้น (irs) กล่าวคือ ภายใต้อสภาพแวดล้อมหรือโครงสร้างพื้นฐานที่มีอยู่ สท.กทม. ดังกล่าวมีขนาดเล็กเกินหรือจัดเก็บภาษีได้น้อยเกินไปเมื่อเทียบกับ สท.กทม. ที่ดีที่สุด ดังนั้นจึงควรปรับปรุงประสิทธิภาพโดยการเพิ่มผลการจัดเก็บภาษีการรับมรดก ซึ่งสอดคล้องกับงานของ อรรถพล สืบพงศกร (2554) วิชิต หล่อจิระขุนท์กุล, จิราวัลย์ จิตรถเวช และ วิภา ฉายศิลป์รุ่งเรือง (2551) วลัยลักษณ์ อัคริรวงศ์ และ กนกกรรณ ลีโรจนประภา (2559) และ อรุณ ฐิติวิริยะ, นราภรณ์ สุขอยู่ และ ศศินันท์ ศาสตรสาร (2559) ที่พบว่าในการศึกษาประสิทธิภาพการผลิต หากหน่วยผลิตไม่มีประสิทธิภาพในลักษณะผลตอบแทนต่อขนาดเพิ่มขึ้น (irs) หน่วยผลิตสามารถเพิ่มหรือขยายกิจการได้ โดยอัตราผลตอบแทนหลังขยายหน่วยผลิตยังมีอัตราที่เพิ่มขึ้น เมื่อพิจารณา สท.กทม. ที่มีลักษณะผลตอบแทนต่อขนาดเพิ่มขึ้น (irs) พบว่า ส่วนใหญ่มีจำนวนสำนักงานสรรพากรพื้นที่สาขาในสังกัดน้อย บางแห่งมีเพียงสาขาเดียว ซึ่งสำนักงานสรรพากรพื้นที่สาขาถือว่ามีความสำคัญต่อการจัดเก็บภาษีการรับมรดกเนื่องจากเป็นหน่วยรับชำระภาษี นอกจากนี้พบว่ายังมีพื้นที่รับผิดชอบในเขตกรุงเทพฯ ชั้นใน ได้แก่ ปทุมวัน พญาไท คลองเตย และวัฒนา และเขตกรุงเทพฯ ชั้นกลาง ได้แก่ คลองเตย และพระโขนง ซึ่งมีขอบเขตพื้นที่การรับผิดชอบไม่กว้าง และมีความหนาแน่นของประชากรไม่มากเมื่อเทียบกับ สท.กทม.อื่นๆ จึงส่งผลกระทบต่อฐานภาษีทำให้จัดเก็บภาษีการรับมรดกได้น้อย

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะจากผลการวิจัย

จากผลการวิจัย พบว่า มี สท.กทม. บางแห่งที่ยังขาดประสิทธิภาพด้านเทคนิคในการทำงาน ดังนั้นหน่วยงาน และผู้ที่เกี่ยวข้องควรตรวจสอบเพื่อหาสาเหตุของการขาดประสิทธิภาพ เพื่อใช้เป็นแนวทางในการแก้ไขปรับปรุงเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพ รวมทั้ง สท.กทม. ที่ขาดประสิทธิภาพควรศึกษาวิธีการดำเนินงานจาก สท.กทม. ที่มีประสิทธิภาพซึ่งมีลักษณะสภาพแวดล้อมและโครงสร้างพื้นฐานใกล้เคียงกัน เพื่อใช้เป็นแบบอย่างในการปฏิบัติงาน รวมทั้งควรเพิ่มศักยภาพในการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ โดยการให้ความรู้เกี่ยวกับกฎหมาย กฎระเบียบ และหลักเกณฑ์ต่างๆ ที่

เกี่ยวข้องกับภาษีการรับมรดก รวมถึงการเรียนรู้เทคโนโลยีใหม่ๆ ในการจัดเก็บภาษี และผู้บริหารควรเป็นผู้กำหนดนโยบาย แนวทางการปฏิบัติเพื่อให้เกิดประสิทธิภาพ โดยเฉพาะในเรื่องของการกำกับดูแลและติดตามผู้เสียภาษีอย่างใกล้ชิดเพื่อให้มีความสนใจในการเสียภาษีอย่างถูกต้องครบถ้วน และป้องกันการหลบเลี่ยงภาษี นอกจากนี้หากผู้บริหารมีความเป็นผู้นำ มีความรับผิดชอบ มีการบริหารงานด้วยความโปร่งใส การบริหารความเสี่ยง และวางแผนบริหารจัดการที่ดี จะทำให้ประสิทธิภาพในการดำเนินการเพิ่มขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับงานของ สุนีย์ ยังสว่าง (2556) นอกจากนี้ สท.กทม. ส่วนใหญ่ที่มีลักษณะผลตอบแทนต่อขนาดเพิ่มขึ้น (irs) ดังนั้นควรมีการวางแผนเพื่อกำหนดแนวทางหรือนโยบายต่างๆ เพื่อเพิ่มผลการจัดเก็บภาษีการรับมรดกภายใต้สภาพแวดล้อมหรือโครงสร้างพื้นฐานที่มีอยู่

ข้อเสนอแนะในการศึกษาครั้งต่อไป

งานวิจัยครั้งนี้ได้ศึกษาเฉพาะสำนักงานสรรพากรพื้นที่ในเขตกรุงเทพมหานครเท่านั้น ดังนั้นควรขยายพื้นที่ศึกษาให้ครอบคลุมทั่วประเทศ เพื่อให้เห็นภาพรวมของประสิทธิภาพการจัดเก็บภาษีการรับมรดกของกรมสรรพากร การวัดประสิทธิภาพด้วยวิธีอุปถัมภ์ข้อมูลครั้งนี้ทำการวัดประสิทธิภาพด้านผลผลิต (Output-oriented) เพื่อดูว่า สท.กทม. สามารถจัดเก็บภาษีการรับมรดกได้มากที่สุดภายใต้ปริมาณปัจจัยการผลิตที่มีอยู่หรือไม่ ดังนั้นจึงควรศึกษาโดยการวัดประสิทธิภาพด้านปัจจัยการผลิต (Input-oriented) เพื่อดูว่า สท.กทม. สามารถจัดเก็บภาษีการรับมรดกโดยใช้ปัจจัยการผลิตน้อยที่สุดภายใต้เป้าหมายภาษีการรับมรดกที่เป็นได้

เอกสารอ้างอิง

- กรมสรรพากร. 2561. รายงานประจำปี 2560. กรุงเทพฯ: กรมสรรพากร.
- กองวิชาการแผนภาษี. 2561. ผลจัดเก็บภาษีสรรพากร รายปี ปีงบประมาณ 2550-2561. กรุงเทพฯ: กรมสรรพากร.
- ชนิดา วสันต์ และ สุรัชย์ จันทรจรัส. 2559. “ประสิทธิภาพด้านการจัดสรรการปลูกอ้อยในประเทศไทย.” วารสารมหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา 11 (2): 1-14.
- ไทรรัตน์ โภคพลากรณ์. 2549. ประสิทธิภาพการจัดเก็บภาษีอากรของกระทรวงการคลัง. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- พนิดา พรหมสาขา ณ สกลนคร และ นงคินี จันทรจรัส. 2555. “การศึกษาประสิทธิภาพการดำเนินงานของธนาคารเกียรตินาคินและธนาคารทีสโก้ โดยใช้แบบจำลอง Data Envelopment Analysis.” วารสาร BU Academic Review 11 (2): 12-23.
- เยาวเรศ ชาวนพูนผล, อารี วิบูลย์พงศ์ และ ทรงศักดิ์ ศรีบุญจิตต์. 2547. ประสิทธิภาพทางเทคนิคของเกษตรกรผู้ปลูกข้าวในเขตชลประทานจังหวัดเชียงใหม่. (รายงานการสัมมนาวิชาการระบบเกษตรแห่งชาติครั้งที่ 3 วันที่ 9-11 พฤศจิกายน 2547 ณ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ เชียงใหม่).
- วลัยลักษณ์ อัครธีรวงศ์ และ กนกวรรณ ลิ้โรจนประภา. 2559. “การวัดประสิทธิภาพและการปรับปรุงประสิทธิภาพโรงงานอุตสาหกรรมการเตรียมเส้นใยสิ่งทอด้วยวิธีอุปถัมภ์ข้อมูล.” วารสารไทยการวิจัยดำเนินงาน 4 (1): 38-48.
- วิจิต หล่อจิระชุนท์กุล, จิราวัลย์ จิตรถเวช และ วิณา ฉายศิลป์รุ่งเรือง. 2551. “ประสิทธิภาพด้านเทคนิคและการเปลี่ยนแปลงประสิทธิภาพของบริษัทประกันวินาศภัยในประเทศไทย.” วารสารพัฒนบริหารศาสตร์ 48 (3): 141-189.
- สวรินทร์ ประดิษฐ์อุกฤษฏ์, นกิสพร มีมงคล และ รัชชนา สินธวาลัย. 2555. การวัดประสิทธิภาพการดำเนินงานของสหกรณ์กองทุนสวนยาง กรณีศึกษาสหกรณ์กองทุนสวนยางในจังหวัดสงขลา. (การประชุมวิชาการข่ายงานวิศวกรรมอุตสาหกรรม ประจำปี พ.ศ.2555 วันที่ 17-19 ตุลาคม 2555 ณ โรงแรมเมธาวลัย ชะอำ จังหวัดเพชรบุรี).

- สำนักงานเศรษฐกิจการคลัง. 2561. ข้อมูลสถิติ ผลการจัดเก็บรายได้รัฐบาล ปีงบประมาณ 2533-2562 (รายปี). กรุงเทพฯ: สำนักงานเศรษฐกิจการคลัง.
- สุนีย์ ยังสว่าง. 2556. “ตัวแบบประสิทธิภาพการบริหารจัดการระบบการชำระเงินทางอิเล็กทรอนิกส์ในประเทศไทย.” วารสารสหวิทยาการวิจัย: ฉบับบัณฑิตศึกษา 2 (2): 69-88.
- อรรถพล สืบพงศกร. 2554. “การวัดประสิทธิภาพทางด้านเทคนิค (Technical Efficiency) และประสิทธิภาพขนาด (Scale Efficiency) สำหรับธุรกิจประกันชีวิตในประเทศไทย.” วารสารเศรษฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ 15 (2): 1-31.
- อรนุช ภูมิศิริวิริยะ, นราภรณ์ สุขอยู่ และศศิรินทร์ ศาสตรสาร. 2559. การวัดประสิทธิภาพการดำเนินงานด้านการจัดเก็บรายได้ขององค์การบริหารส่วนตำบลด้วยวิธีการวิเคราะห์เชิงโอบล้อมข้อมูล (DEA: Data Envelopment Analysis) ศึกษากรณีองค์การบริหารส่วนตำบลในเขตจังหวัดพระนครศรีอยุธยา. (การประชุมวิชาการระดับชาติ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลสุวรรณภูมิ ครั้งที่ 1 ณ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลสุวรรณภูมิ ศูนย์พระนครศรีอยุธยา หันตรา อำเภอพระนครศรีอยุธยา จังหวัดพระนครศรีอยุธยา)..
- อัจฉราภรณ์ สอนพรม และ จินตนา สมสวัสดิ์. 2559. “การศึกษาประสิทธิภาพการจัดเก็บภาษีของสรรพากรรายจังหวัดในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ด้วยแบบจำลองการวิเคราะห์ประสิทธิภาพเปรียบเทียบภายในกลุ่ม.” วารสารวิทยาลัยบัณฑิตศึกษาการจัดการ มหาวิทยาลัยขอนแก่น 9 (2): 318-333.
- Ernst & Young. 2018. **Worldwide Estate and Inheritance Tax Guide**. Retrieved from [https://www.ey.com/Publication/vwLUAssets/ey-worldwide-estate-and-inheritance-tax-guide-2018/\\$FILE/ey-worldwide-estate-and-inheritance-tax-guide-2018.pdf](https://www.ey.com/Publication/vwLUAssets/ey-worldwide-estate-and-inheritance-tax-guide-2018/$FILE/ey-worldwide-estate-and-inheritance-tax-guide-2018.pdf).
- Farrell, M. 1957. “The Measurement of Productive Efficiency.” **Journal of the Royal Statistical Society** 120 (3): 253-290.